

Sygn. akt I ACz 1900/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2014r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Mariola Głowacka (spr.)

Sędziowie: SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

SA Jacek Nowicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 października 2014r.

sprawy z powództwa **A. M. (1)**

przeciwko **A. M. (2)**

o rozwód

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 31 lipca 2014r. sygn. akt I C 2838/11

postanawia:

odrzucić zażalenie.

/-/M. Mazurkiewicz-Talaga /-/ M. Głowacka /-/ J. Nowicki

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 31 lipca 2014r. odrzucił apelację pozwanego.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu do postanowienia wskazał, że pozwany w dniu 4 lipca 2014r. wniósł apelację (błędnie nazwaną zażaleniem) od wyroku tegoż Sądu z dnia 12 czerwca 2014r. w której zaskarżył rozstrzygnięcie dotyczące wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletnich dzieci stron. Pozwany zarządzeniem z dnia 7 lipca 2014r. został wezwany w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia apelacji do sprecyzowania wniosków i zarzutów apelacji w szczególności do wyjaśnienia jakiej zmiany zaskarżonego wyroku domaga się i dlaczego rozstrzygnięcie uważa za błędne. Pozwany w piśmie z dnia 25 lipca 2014r. powtórzył, że domaga się zmiany orzeczenia w zakresie wysokości świadczenia alimentacyjnego na rzecz małoletnich dzieci stron z tym, że nie podał wysokości alimentów, które - jego zdaniem - powinny być zasądzone.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 368 § 1 punkt 5 k.p.c. apelacja powinna zawierać wniosek o zmianę lub uchylene wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylene. Pozwany w piśmie z dnia 25 lipca 2014r. podał, że domaga się zmiany orzeczenia, nie oznaczył jednak zakresu żądanej zmiany. Stąd na podstawie art. 370 k.p.c. Sąd odrzucił apelację pozwanego, gdyż w wyznaczonym terminie pozwany nie uzupełnił jej braków.

Zażalenie od tego postanowienia wniósł pozwany.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego, jako wniesione po upływie przepisane go terminu, podlega odrzuceniu.

Stosownie do art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany m doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia. Odpis postanowienia Sądu pierwszej instancji z dnia 31 lipca 2014r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pozwanemu w dniu 7 sierpnia 2014r., co wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru (vide: k. 321 akt). Termin więc do wniesienia zażalenia upływał w dniu 14 sierpnia 2014r. Zażalenie opatrzone datą 15 sierpnia 2014r. (vide: k. 318 akt) pozwany nadał w urzędzie pocztowym dniu 16 sierpnia 2014r. i wpłynęło ono do sądu w dniu 19 sierpnia 2014r. Zażalenie zostało więc wniesione po upływie przepisane go terminu, stąd w myśl art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. podlega odrzuceniu.

Podkreślić należy, że pozwany w rozpoznawanej sprawie nie jest reprezentowany przez pełnomocnika procesowego będącego adwokatem lub radcą prawnym. Stąd Sąd doręczając pozwanemu odpis postanowienia z dnia 31 lipca 2014r. wraz z uzasadnieniem winien był, stosownie do obowiązku wynikającego z art. 357 § 2 k.p.c., pouczyć pozwanego o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia. Z zarządzenia z dnia 31 lipca 2014r. (vide: k. 316 akt) oraz z punktu 1 zarządzenia z dnia 25 sierpnia 2014r. (vide: k. 322 akt) wynika, że pozwanemu wraz z odpisem postanowienia z dnia 31 lipca 2014r. nie doręczono pouczenia o dopuszczalności, sposobie i terminie wniesienia zażalenia. Jednakże na zwrotnym potwierdzeniu odbioru przez pozwanego w dniu 7 sierpnia 2014r. odpisu tego postanowienia widnieje adnotacja o treści: „rodzaj przesyłki: odp. post. z 31.7 z pouc.” (vide: k. 321 akt), co świadczyłoby o tym, że pozwanemu jednocześnie z odpisem postanowienia z dnia 31 lipca 2014r. zostało doręczone pouczenie o dopuszczalności, sposobie i terminie wniesienia zażalenia. Uchybienie przez Sąd obowiązkowi należytego pouczenia strony działającej bez adwokata lub radcy prawnego co do przysługującego jej środka zaskarżenia nie jest przyczyną nieważności postępowania przewidzianą w art. 379 punkt 5 k.p.c., może jednak uzasadniać przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia albo do dokonania czynności procesowych stanowiących warunek wniesienia zażalenia (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 września 2011r. I UZ 23/11 LEX nr 1463700).

/-/M. Mazurkiewicz-Talaga /-/ M. Głowacka /-/ J. Nowicki